

Nikola Trojanović

(Dubrovnik, 29. rujna 1928. – Split, 28. kolovoza 2019.)

U Splitu je 28. kolovoza u 91. godini života preminuo Nikola Trojanović, najstariji hrvatski olimpijac nakon što je mjesec dana ranije umro veslač Ivo Lipanović. Proslavljeni plivač splitskog „Mornara“ Nikola Trojanović došao je u Split iz Dubrovnika gdje je i rođen 29. rujna 1928. godine. Uočio ga je tko drugo negoli Božo Grkinić, a Trojanović je po dolasku u Split već bio školovani plivač dubrovačkog „Juga“.

Trojanović je, prethodno, za vrijeme vojnog roka, neko vrijeme nastupao za „Partizan“, a onda je došla direktiva da se vođeni športovi koncentriraju u „Mornaru“, pa je tako Trojanović stigao u Split. Mornar je na kvalifikacijskom turniru za vaterpolsku Drugu ligu postao prvakom pobijedivši s gol – razlikom 59-1! Taj jedini zgoditak primio je Trojanović koji je od 1949. do 1951 bio vaterpolski vratar. A onda mu je došao Grkinić i rekao da više neće braniti nego da prelazi u plivače...

O tom vremenu Nikola je govorio: „U Splitu smo živjeli nezaboravno zabavno i opušteno, s dosta zadatka, ali u izvanrednim uvjetima. Nas desetak športaša dovedenih sa raznih strana boravili smo u vili Ruža, adaptiranoj u kasarnu, a poslije selimo u zgradu Talijanskog konzulata na Bačvicama. Tu smo se svi okupili kao svojevrsna športska četa - plivači, vaterpolisti, skakači, jedriličari i veslači. Na proljeće bismo obično otišli u Beograd na pripreme dok ne bi proradili ljetni bazeni. Svi smo bili vojna lica ili studenti, ali studenti koji su rijetko davali ispite...“

U svakoj priči o „Mornaru“, neizostavno je ime Bože Grkinića: „Čim je je otišao Grkinić, nestao je i onaj 'Mornar' našega doba. Grkinić je bio sve, strog, strah i trepet, znalo se - kada se radi onda se samo radi...“

Trojanović je nastupio na Olimpijskim igrama 1952. u Helsinkiju gdje je u disciplini 200 metara prsno osvojio 14. mjesto.

Legendarni Božo Grkinić napustio je „Mornar“ 1958., a naslijedio ga je Renato Vučetić Splicić. Pod Vučetićem, Trojanović je plivao do svoje 32. godine.

„Najbolje rezultate imali smo 1952. u Švedskoj gdje smo nastupali u više gradova - Duško Pandur i ja selili smo se od jednog do drugog i redali rekorde. U leptiru sam dogurao do vremena 2:39,9, što je za ono vrijeme bio izvanredan rezultat“ - govorio je Nikola

Športaši „Mornara“ bili su tada viđene osobe i tek poslije, kada se oženio, govorio je Trojanović, „saznao sam da su mnoge djevojke uzdisale za nama“. Istina,

nogometaši su imali više novca, no „mornarevci“ su bili prava klupa - družili su se na bazenu i oko kluba, čakulali, zezali se, igrali ping-pong, šah, kartali se...

„Prestao sam sa aktivnim plivanjem kad sam otkrio da imam čir. Pozlilo mi je na bazenu, povraćao sam, nisam više mogao trenirati i jednostavno sam morao prestati“, govorio je Trojanović.

Recimo i to da je bio prvak Jugoslavije na 200 metara prsno 1951., na državnom prvenstvu održanom u Ljubljani (s vremenom 2:48,6.), a na 100 metara leptirovim stilom prvak Jugoslavije postao je 1950. s rezultatom 1:12,6.

Budući da je kao dječak imao ozljedu iz Drugog svjetskog rata, nakon prestanka aktivnog natjecanja prebacio se u plivačko natjecanje športaša invalida, gdje je također postizao odlične rezultate. Tako je prvak Jugoslavije među plivačima invalidima postao 1969. godine na 50 metara prsno, a bio je i član plivačke reprezentacije Hrvatske koja je iste godine na turniru republika i pokrajina bivše države među plivačima invalidima zauzela prvo mjesto u štafeti 4x50 metara prsno.

Pokopan je na splitskom groblju Lovrinac.

(Jurica Gizdić)